

КАЛЬЧЕНКО Галина Никифоровна (04. 02. 1926, м. Борзна, нині Черніг. обл. — 11. 03. 1975, Київ) — скульпторка. Дочка [Никифора](#), сестра [Володимира](#), мати [Микити Кальченків](#), дружина [П. Білаонова](#). Народний художник УРСР (1967). Державна премія України імені Тараса Шевченка (1974). Державні нагороди СРСР. Член СХУ (1958). Закін. Київський художній інститут (1953; викл. [К. Єлева](#), [М. Лисенко](#), [Л. Муравін](#)). Голова Київ. організації СХУ (1968–70). Основні галузі — станк. і монум. пластика, гол. жанр — монум. портрет. Авторка пам'ятників, парк. статуй, портретів, надгробків, мемор. дощок, медалей. У всіх скульптур. жанрах зберігала теплоту станк. інтонацій. Гол. герой портретів — самовіддана, одухотворена й натхненна людина. Створила образи видат. діячів укр. культури та героїв 2-ї світової війни. Учасниця респ. і всесоюз. мистецьких виставок від 1953. Персон. — посмертна у Києві (1976). Окремі роботи зберігаються в НХМ, Дніпроп., Запоріж., Луган., Одес., Сум., Харків. ХМ, Держ. картин. галереї ім. Т. Шевченка в Алмати (Казахстан),

Фотоілюстрації

НМУНДМ, МТМК України, Літ.-мемор. музеях Лесі Українки у Києві та Колодяжному (Ковел. р-н Волин. обл.), Нац. музеї Т. Шевченка (Київ), Шевченків. нац. заповіднику в Каневі (Черкас. обл.).

Основні твори

композиції – «Подруги» (1953), «Після допиту» (1957); портрети – двічі Героя Соц. Праці Г. Буркацької (1960), Лесі Українки, О. Кобилянської (обидва – 1962), В. Василевської (1965), Г. Майбороди, М. Леонтовича, Л. Ревуцького, С. Гулака-Артемовського (усі – 1966), Т. Яблонської, І. Кавалерідзе (обидва – 1967), Т. Голембієвської (1968), Г. Косинки (1969), О. Ільченка (1970), «Автопортрет» (1971), К. Білокур (1973); пам'ятники – В. Порику (м-ко Енен-Льєтар, Франція, 1967, співавт.), М. Леонтовичу (м. Тульчин Вінн. обл., 1970), Лесі Українці (1971, м. Ялта АР Крим; 1973, Київ; 1976, м. Саскатун, Канада), С. Гулаку-Артемовському (м. Городище Черкас. обл., 1971), М. Заньковецькій (Маріїн. парк, 1973), І. Котляревському (1975; обидва – у Києві); композиція «Т. Шевченко» (1964); мемор. комплекс «Пагорб Слави» (авторка проекту; Черкаси, відкрито 1977; співавт.).

Рекомендована література

1. Вербя І. Галина Кальченко. К., 1960;
2. Галина Кальченко: Альбом. К., 1969;
3. Галина Никифоровна Кальченко: Каталог. К., 1976;
4. Блюміна І. Вона любила Україну (До 75-річчя від дня народж. Г. Н. Кальченко) // Укр. АМ: Дослідн. та наук.-метод. пр. К., 2001. Вип. 8;
5. Скульптор Михайло Лисенко та його учні: Каталог. К., 2006.

[Л. О. Лисенко](#)

Бібліографічний опис:

Кальченко Галина Никифорівна / Л. О. Лисенко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2012. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-10751>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).